Тестове завдання

1. Точка зору на психічні функції як єдині, що не розкладені на компоненти і реалізуються відповідними мозковими центрами, належить:

1) антілокалізаціоністам;

2) вузьким локалізаціоністів і антілокалізаціоністам;

3) представникам елективної концепції;

4) вузьким локалізаціоністів.

2. Блок програмування, регуляції і контролю за протіканням психічної діяльності включає:

1) премоторні зони кори, скроневі відділи мозку;

2) скроневі відділи мозку;

3) моторні, премоторні і префронтальні відділи лобових часток мозку;

4) тім'яні відділи кори головного мозку.

3. Відповідальність за організацію зорового сприйняття відповідальні:

1) потиличні відділи мозку;

2) лобові частки мозку;

3) скроневі відділи мозку;

4) тім'яні відділи кори головного мозку.

4. Порушення психічних функцій, безпосередньо пов'язані з порушенням (випаданням) певного фактора, це:

1) вторинні нейропсихологічні симптоми;

2) первинні нейропсихологічні симптоми;

3) функціональна система;

4) синдромний аналіз.

5. Два типи процесів активації (загальні генералізовані зміни активації мозку, що є основою різних функціональних станів, і локальні виборчі активаційні зміни, необхідні для здійснення вищих психічних функцій) регулюють:

1) блок регуляції і контролю за протіканням психічної діяльності;

2) другий функціональний блок (блок прийому, переробки і зберігання інформації);

3) перший функціональний блок (енергетичний);

4) третій функціональний блок (програмування).

6. За участю третинних полів кори здійснюються складні види психічної діяльності, тобто:

1) поведінкова;

2) символічна, мовна, інтелектуальна;

3) гностична, мовна, інтелектуальна;

4) зорова, мовна, інтелектуальна.

7. Енергетичні, мотиваційні емоційно-вегетативні впливу забезпечують системи:

1) лимбико-ретикулярні;

2) інтегративно-пускові;

3) проекційні;

4) асоціативні.

8. Відповідно до теорії системної динамічної локалізації вищих психічних функцій:

1) мозок і психіка не пов'язані;

2) ступінь порушення функції залежить не від локалізації ураження, а від маси ураженого мозку;

3) слід локалізувати лише щодо елементарні сенсорні і моторні функції;

4) мозок - субстрат психічних функцій - працює як єдине ціле, що складається з безлічі висококваліфікованих частин, кожна з яких виконує свою специфічну роль.

9. З чого складається головний мозок (з (1) стовбура; (2) великого мозку; (3) сірого мозку)?

1) 1,3;

2) 2, 3;

3) 1, 2;

4) 1, 2, 3.

10. Принцип організації мозку, завдяки якому зменшується число ступенів свободи кожної системи і здійснюється управління одного рівня ієрархії іншими, а також контроль за цим управлінням, називається системою:

1) локалізації функцій;

2) багаторівневого взаємодії вертикально організованих шляхів проведення збудження;

3) динамічної локалізації функцій;

4) ієрархічної супідрядне різних систем мозку.

11. До третього блоку мозку відносяться:

1) лобова кора з усіма її кірковими і підкірковими зв'язками;

2) потиличні відділи мозку;

3) скроневі відділи мозку;

4) премоторні зони кори, скроневі відділи мозку.

12. Напрям практичного застосування нейропсі- хологіческіх методів дослідження, присвячене відновленню вищих психічних функцій, порушених внаслідок локальних уражень мозку, це:

1) діагностичний напрям;

2) реабілітаційний напрямок;

3) нейропсихологический підхід до вивчення здорової людини;

4) нейропсихология дитячого віку.

13. Системи, що забезпечують аналіз і переробку відповідної але модальності інформації, називаються:

1) інтегративно-пусковими системами мозку;

2) лимбико-ретикулярними;

3) проекційними;

4) асоціативними.

14. Нейропсихологічне вивчення порушень вищих психічних функцій засноване на наступному понятті:

1) норма функції;

2) синдромний аналіз;

3) функціональна система;

4) полуфункціональность мозкових структур.

15. Нейропсихологія - галузь психологічної науки, що вивчає:

1) мозкові механізми вищих психічних функцій на матеріалі локальних уражень головного мозку;

2) закономірності розпаду людської діяльності і властивостей особистості при хворобі;

3) психічні чинники походження та перебігу хвороб, вплив хвороб на особистість, психологічні аспекти цілющі впливу;

4) теоретичні і практичні завдання, пов'язані з психопрофілактикою захворювань, діагностикою хвороб і патологією станів.

16. Соматопсіхологія вивчає:

1) теоретичні і практичні завдання, пов'язані з психопрофілактикою захворювань, діагностикою хвороб і патологією станів;

2) закономірності розпаду психічної діяльності і властивостей особистості при хворобі;

3) мозкові механізми вищих психічних функцій на матеріалі локальних уражень головного мозку;

4) особистість, психологічні питання діагностики, лікування, експертизи хворих різними захворюваннями, що не відносяться до неврологічних і психічних.

17. Сіра речовина мозку - це скупчення:

1) аксонів;

2) нервових клітин;

3) гліальних клітин;

4) судинних елементів.

18. Аналіз нейропсихологічних синдромів з метою виявлення загального підстави (фактора), що пояснює походження різних нейропсихологічних симптомів (синонім - факторний аналіз), називається:

1) нормою функції;

2) нейропсихологическим синдромом;

3) синдромних аналізом;

4) факторний аналіз.

19. Теорія системної динамічної локалізації вищих психічних функцій:

1) вважає, що слід локалізувати лише щодо елементарні сенсорні і моторні функції;

2) передбачає багатоетапну ієрархічну багаторівневу мозкову організацію кожної функції;

3) вважає, що мозок і психіка не пов'язані;

4) вважає, що ступінь порушення функції залежить не від локалізації ураження, а від маси ураженого мозку.

20. Як називається напрямок в нейропсихології, в завдання якого входить експериментальне (в тому числі апаратурне) вивчення різних форм порушень психічних процесів при локальних ураженнях мозку?

1) експериментальна нейропсихологія;

2) нейропсихологія дитячого віку;

3) клінічна нейропсихологія;

4) реабілітаційна нейропсихологія.

Питання відкритого типу:

1. Міжпівкульні відмінності та емоції.

2. Проблема мовленнєвих функцій у нейропсихології. Мова та її порушення, афазії.

3. Проблема свідомого та несвідомого у нейропсихології.